

dobro, da bode videl svet Vaša dobra dela in da bode slavil in hvalil Boga, ki je v nebesih. Naj cvete tukaj, kakor sem molil pri posvetitvi vogeljnika, bratovska ljubezen, katera je potrpljiva in dobrotljiva, katera vse veruje, vse prenese in vse premore.

4. Konečno je potreba, da krije cerkveno poslopje močna, zanesljiva streha. Streha brani in varuje cerkev deža, snega, hude burje, sploh vremenske škode. Streha skrbi, da je v cerkvi vse mirno in tiho, kakor se spodobi za sveti kraj. Tudi čez našo dušo mora biti streha razpeta, in to je strah božji, kakor smo molili pri posvetitvi vogeljnika, ut vigeat in hoc loco timor Dei, naj se nahaja na tem mestu strah božji. Ako je strah božji duši streha, ako on dušo krije, tedaj se ona obvaruje greha, strastij, skušnjav, pa zauživa mir, veselje in zadovoljnost. Strah božji je začetek modrosti in pobožno spoznanje. (Sir. 1, 16. 17). Zato naj kraljuje v Vaših srcih, pa naj vlada v Vaših hišah, ki bodo potem dolgo stale in krepko. O vsakem izmed Vas, o vsaki družini in o vsaki hiši, da, o celi fari naj velja božji glas, ki ga je slišal sv. apostol Janez, ko je v zamaknjenosti videl sveto mesto, novi Jeruzalem, priti z neba od Boga, pripravljeno kakor nevesta, ki je ozaljšana za svojega ženina: »Glej, šotor božji med ljudmi; in prebival bode Bog z njimi. In oni bodo njegovo ljudstvo, in On sam, njihov Bog, bode z njimi.« (Apok. 2—4). Kakor bode kraj, ki smo ga danes blagoslovili, strašen za vso prihodnost, ker bo na njem stala hiša božja, hiša molitve, enako bodite tudi Vi božjega strahu polno svetišče, ki je, kakor smo molili pri posvetitvi vogeljnika, odločeno molitvi in klicanju in hvaljenju našega Gospoda Jezusa Kristusa! (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Proti bramorju.

Skoraj vsako pomlad pokaže se na vrtilih škoda, katero napravi bramor ali podjednica. Ta nepridiprav pregrize vse nežne rastlinske koreninice, posebno preganja sadike in podzemeljske mladike tako, da morajo v kratkem oveneti. Pa ko bi tega tudi ne delal, stori že dosti škode s tem, da dela pod zemljo svoje luknje, da prerije tla. Na ta način spodkopava korenine, rastline ne morejo dovolj hrane iz zemlje dobivati, ker jim je zveza pretrgana in namesto da bi lepo rastle, morajo od dne do dne hirati, poginiti.

Ko je na vrtu dovolj škode napravil, poišče si bramor meseca julija ali avgusta tudi travnike. Kjer si napravi gnezdo, tam ne more trava več rasti; v kratkem postane rudečkasta, suha in pokaže se gola zemlja. V vsakem gnezdu se nahaja po navadi več ko 200 bramorjevih mladičev.

Preganjati se mora bramor precej spomladi, prej ko dobi zarod. Luknja, katero si je pod zemljo napravil, naj se od zunaj odkoplje. V njo se vlije nekoliko vode, potem pa kamenenega olja ali petroleja, terpetinke, žgane smole ali kaj sličnega. Na to se vlije še nekoliko same vode. Ne bode dolgo čakati, in prikazali se bodo bramorji na vrhu zemlje, a tudi tam obnemogli obležali.

Nekateri skopljejo pod bramorjevo luknjo novo jamo, denejo v njo kako globoko posodo ter čakajo kje blizu. Ako romajo bramorji brezskrbno po svojih mostovžih, zmanjka jim na enkrat dna in prekucnejo se v nastavljeno posodo, iz katere ne morejo več tako lahko.

Jeseni je dobro na kako ugodno mesto zakopati

nekoliko konjskih fig. V tej kopici se začnejo bramorji zaradi toplote zbirati in spomladi jih je navadno še precejšno število skupaj ter pridejo na tako priprost način človeku v roko. Kjer se na travniku opazi gnezdo, mora se izkopati in zarod pokončati. Kedar se na vrtu koplje, naj se večje grude tudi razbijejo, kajti v njih so večkrat bramorjevi mladiči.

Od živalij preganjajo bramorja prav uspešno krt, rovk, vrane, šoje in kavke. Pri vsem tem pa je glavna stvar, da se o pravem času s pokončavanjem prične ter se ne odlaga tako dolgo, da je že prepozno, nemožno.

Sejmovi. Dne 28. marcija v Št. Ilju v Slov. gor., v Poličanah (za svinje) in v Slov. Gradcu. Dne 30. marcija v Trbovljah, Kamnici in Sevnici ob Savi. Dne 31. marcija pri Sv. Križu na Slatini. Dne 1. aprila v Arvežu, na Ptuj in v Imenem (za svinje). Dne 2. aprila v Konjicah, na Laškem, Bregu pri Ptuj (za svinje) v Radgoni, Reichenburgu in Artičah. Dne 3. aprila na Spod. Polskavi (za svinje).

Žitne cene v Mariboru od 14. do 1. marcija. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 55 kr., rž 5 fl. 20 kr., ječmen 4 fl. 40 kr., oves 3 fl. 65 kr., turšica ali kuzuza 4 fl. 45 kr., proso 5 fl. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Od Sv. Duha na Ostrem vrhu. (Posojilnica).

Dne 12. marcija t. l. smo ustanovili »posojilno in hranilno društvo za farno Sv. Duha na O. v. in za občino Šlosberg, registrirano zadrugo z neomejenim poroštvom« s sedežem pri Sv. Duhu. Za predsednika je bil izvoljen: Jakob Gradišnik, za njegovega namestnika: Jakob Čepe, za odbornike: Feliks Lakožič, Jožef Posnitz, Anton Gril, Janez Repolusk, Janez Kapun, za namestnika: Peter Pušnik. V nadzorovalni odbor izvoljeni so in sicer za predsednika: Franc Stelzl, za namestnika: Franc Postl, za odbornike: Ignacij Repolusk, Martin Schlacher, Jan. Žaucer, Stefan Ofič, Jožef Schunko, Janez Sivec in Karl Podlogar. Za knjigovodja in blagajničarja je izvoljen domači g. župnik F. S. Šegula. Odločili smo se za zistem Raiffeisen, ki je od kmeta in za kmečke razmere izumljen, ter da se rešimo bližnje in daljnje posojilnic po sistemu Schulze-Delitsch. Na Štajarskem je do sedaj od 28. jan. 1894 ta naša triinštirideseta Raiffeisnova posojilnica, na slovenski zemlji šesta (Bizelsko leta 1894., Selnica ob Muri, Radvanje, Pesnica in Hoče), v treh slučajih na Štajarskem je knjigovodja domači župnik. Deželni odbor štajarski hvalevredno podpira na vse mogoče načine ravno te Raiffeisnove posojilnice. 1. Izposloval jim je velike olajšave pri kolkovanju (štempeljnih), prostost poštne, ter prostost obrtniškega in (do 300 fl.) dohodninskega davka. 2. Deželni revizor, ki se tudi marljivo slovensko uči, g. Franc Senn, z veliko radovoljnostjo brezplačno za začetek vse potrebno uredi. 3. Daje odbor potrebne tiskovine po jako nizki ceni. Sedaj se pripravljajo in deloma so že dogotovljene slovenske tiskovine. 4. Posodi za začetek sl. dež. odbor 250 gold. brezobrestno in 2000 gld. po 3% na deset let. — Mi mislimo, da naj bi se v tej reči Slovenci ne kujali kakor otroci; poznejši časi bodo nas sicer ostro obsojali, ter naj bi dobro sprejeli, ki se nam itak tudi na naše stroške, pa ne na narodne, ponuja. Deželnega revizorja se ni bati. Ostreje je nadzorovanje, bolje je, pri denarju je že tako. Raiffeisnove posojilnice ome-